

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VAR GRUNDTVIG IKKE PRÆST

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 421.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079184124432/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

„Akkuraat,“ svared Visti og saa lettet op, „der haar vi sgu æ Mand!

Han var jo da heller ett Præjst.“

Kræn Hermansen anlagde den ligegyldigste Mine. Visti Tammesen drog videre ad sin historiske Bane:

„Og Grundtvig, — han var jo heller et Præjst?“

„War Grundtvig ett Præjst?“ sa Kræn Hermansen spagt.

„Tho da ved a sgu da'tt retter.“

„Nej,“ ivred Visti Tammesen, „han var jo no' hil aandt — Tho hwad er det nu, de kalder æ? — —

„Dægter!“ udbrod han og løfted i Befrielsens Sødme Stumppiben mod Loftsbjælken.

„Dægter? hwad er det for no nøj?“ spurgte Kræn Hermansden usikker.

„Tho det er jo søen aa sæt nøj sammel; lav Krøn- niker, forstaa sæ; lissom nu æ gammel Degn, nær han laver Gravskrøwt,“ svared Visti.

„Ih si,“ svared Kræn Hermansden tvivlende, „saa æ gammel Degn skuld vær lissaa nøj Kaal som Grundtvig; det kan a'tt tro!

Hwad sejer du, Jens Muesgaard? War Grundtvig ett Præjst?“

„Jow gu war han Præjst, og det ogsaa søen te det haaj nø Klem!

Men Visti der maa jo ha sejn og soved det hal øwer, for det saa' æ Mand da tit nok,“ svared Jens Muesgaard.

„Ja, saa maa a jo ha øwerhør æ,“ svared Visti spagfærdig. „For a er saamænd en sølle Hjavl te aa komm te nøj.“

Men kom til Ann Kjesten; der kan i misæl faa Beskejn. Hun er ward aa send til en Mød, for hun faar nøj med sig hjem aa æ.

Da vi nu er kommen i Træk med aa snakk om den her fremmed Mand, saa skal a iløwle fortæi jer, hwor gal a kam af Stej med ham i Gaar:

Det war søen omkring ved Dowerdavs, te a war gavn øwer til ham for aa laan en Ræhkniv. Saa er æ da lig saa slud-uheldig, te a skal komm mødt under dje Maan- andagt. De haaj lig sellet dem fra æ Burd: a kund si, te de haaj faat opvarmet Kartoffler til dje Dower, for æ Swot-